

APRÍL / 2012

MRAVENISKO

PRVÁCKE PRÍSPEVKY

číslo 8 - ročník 2.



SZŠ PRE ŽIAKOV
SO VŠEOBECNÝM
INTELEKTOVÝM
NADANÍM
BRATISLAVA
BAJKALSKÁ 20

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
rodičov tried Ants a Dots.
Ďakujeme!*

V TOMTO ČÍSLE:

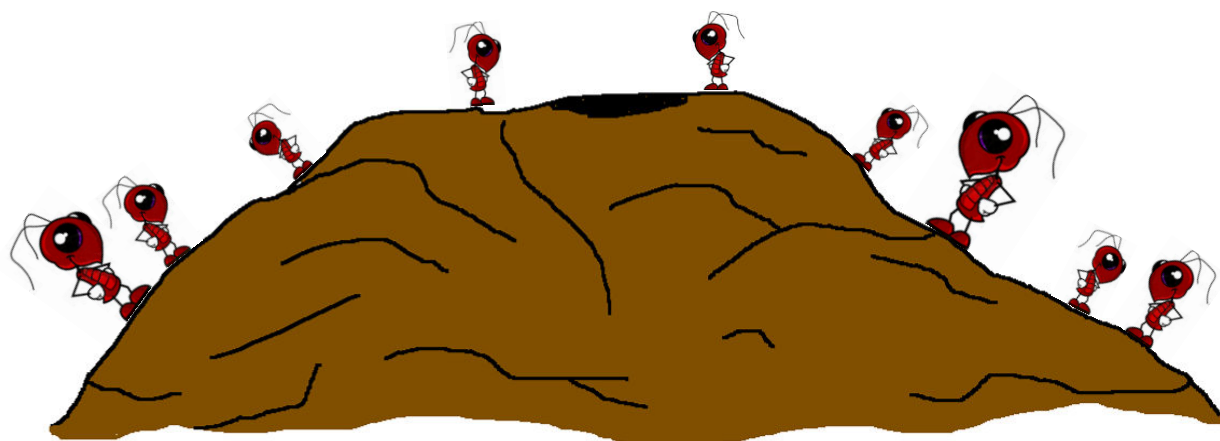
PÍSA LI SME KNIHU

V ČOKOLÁDOVNI

VEĽKÁ NOC OČAMI PRVÁKOV

ROZHOVOR S INGRID

KOMIKS



OBSAH / PRÍHOVOR

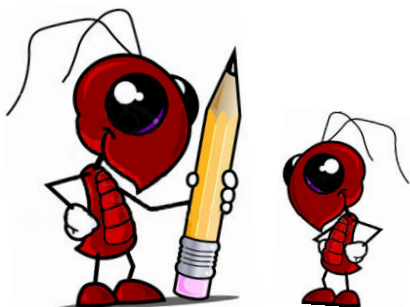


- Príhovor..... 2
- V Bibiane..... 3
- Písali sme knihy..... 4-5
- Exkurzia v Čokoládovni 6
- Zál'uby..... 7
- Rozhovor s Ingrid 8-9
- O prírode a zvieratách..... 10
- Veľká noc očami prvákov .. 11
- Komiks..... 12

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková
Grafická úprava: Miroslav Rapant
Jazyková korektúra: Viera Dršková
Spolupracovali: Ivana Repová, Soňa Lesáková
Redakčná rada: Branislav Hitzinger, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, David Ormandy
Prispievatelia:
M. Štepánek, L. Ličáková,
E. Pongrácová, K. Pavlíková,
L. Herbecová, B. Hitzinger,
A. Hanzenová, D. Bobek,
N. Habániková, T. Golianová,
P. Šťastný, L. Simonidesová,
R. Sýkora, Š. Nahálka, K. Pavlíková,
E. Sekulová, J. Moncmanová,
D. Ormandy, T. Matter
a ďalší ...

Obálka a fotografie: Miroslav Rapant



Vážení čitatelia,



nie je to tak dávno, čo som s mojou triedou cestovala električkou. Deti uvoľnili miesto starému pánovi. Mal vyše osemdesiat rokov, v ruke paličku. Z očí mu sršala láskavosť, vyžarovala z neho očividná pokora a úcta k životu. Chvíľu nás pozoroval a zakrátko sa dal s deťmi do reči, evidentne sa mu páčili. Po chvíli ma oslovil: „Pani kolegyňa, aj ja som prežil taký pekný život so svojimi žiakmi.“ Priznám sa, neverila som vlastným ušiam. Kdesi v mojom vnútri zarezonovala nejaká zvláštna strunka. Prebleslo mi myslou: Učiteľ – a po toľkých rokoch sa na verejnosti hrdo hlási k svojmu stavu a je vďačný za to, že učiteľom bol. Tak tomuto hovorím zážitok! Rozhovoril sa mäkkou slovenčinou s citelným maďarským prízvukom o časoch, keď ešte učil. Dokonca mám povedal, že sa chystá na ples, ktorý organizujú v jeho bývalej škole a že si veru aj zatancuje. Deti počúvali s doširoka otvorenými očami, ja so záujmom. Už neviem, či vystúpil skôr on alebo my, rozlúčili sme sa. Potom sme sa s deťmi o tom milom pánovi ešte chvíľku rozprávali. Deti možno na toto stretnutie zabudli, električkou cestujeme dosť často a vždy sa niekto s nimi dá do reči. No v mojej pamäti zostanú tie jeho slová uložené navždy.

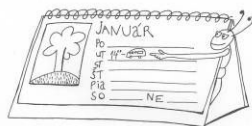
A nielen v pamäti ...

Nekritizoval, nešomral, aké sú dnešné deti alebo aké boli tie jeho. Nehovoril, ako sa čo nedalo, ale ako sa to dalo urobiť. O svojej práci rozprával s nadšením.

Opäť sa mi potvrdilo, čo vlastne už viem dávno. Že práca, ktorú robí človek s láskou a pevným odhodlaním, musí zákonite priniesť potešenie a skôr či neskôr aj úspech. Dopriala by som každému, aby mohol tento pocit zažiť.

Viera Dršková

AKCIE MESIACA



VÝSTAVA KNÍH V BIBIANE

Boli sme v Bibiane na výstave s názvom *Výstava najkrajších českých a slovenských detských kníh*. Boli sme tam preto, lebo bol marec – mesiac knihy. Našiel som tam knihy: Byť dráčkikom je úžasné, Chlapec bez mena. Pani učiteľka nám povedala, aby sme hľadali knižky od spisovateľov, od ktorých sme už v škole niečo čítali. Našli sme Máriu Ďuričkovú, Gabrielu Futovú, Štefana Moravčíka, Tomáša Janovica, Daniela Heviera. Skúšali sme si preložiť do slovenčiny názvy českých kníh. České knihy sa volali napríklad



Kouzelná fajfka, Preclíková chaloupka, Tajemná zahrada. Nakoniec sme sa zapísali do knihy návštevníkov výstavy.

Martin Štěpánek, 2. D

VÝSTAVA OBRAZOV V BIBIANE

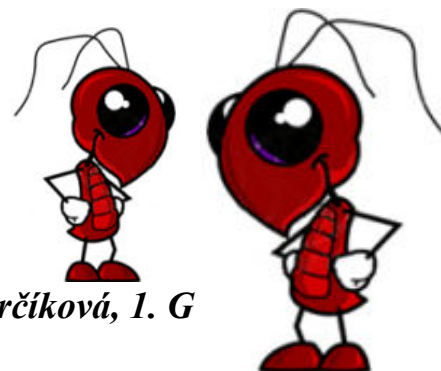
V piatok sme išli do Bibiany na výstavu obrazov. Dozvedeli sme sa, čo je krajinomalba. Mohli sme vstúpiť do obrazu, vyskúšali sme si dať ruku za obraz a zistiť, čo znázorňuje podľa toho, čo sme tam cítili: vodu, oheň, vzduch. Potom sme vošli do búrky: vošli sme do takej kabínky, kde sme si dali slúchadlá, počuli sme hromy, blesky a silný vietor, za sklom kvapkala voda – akože dážď. Ďalej tam bol obraz, cez ktorý sme sa pozerali lupou. Potom sme skúsili miešať farby a strácať sa v obraze. Mohli sme dávať magnetky na namaľovaný obraz a vytvárať nový. Zistili sme, že z obrazu sa dá zistiť nálada. Podľa jedného obrazu sme aj tancovali, malé obrázky sme dali do veľkého obrazu. Videli sme obraz Vincenta van Gogha. Zistili sme, že sa dá maľovať malilinkými bodkami alebo čiarkami. Na konci bol obraz a vedľa neho zrkadlo, pri ňom sme sa odfotili. Bol to super zážitok! Všetkým sa to páčilo.



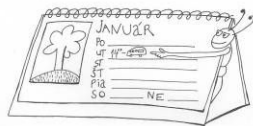
*Lucia Ličáková,
Emma Pongrácová,
Karolína Pavlíková, 2. D*

V DETSKOM MÚZEU

V DECKOM MÚZEU BOLO PEKNE.
IŠLI ZME AJ DO HRAVÉHO BÍVANIA. *Zinka*
BOLO TAM VELA ZAUJIMAVÍCH STROJ
OU. MOHLI ZME SA TAM AJ HRAŤ.
MOHLI ZME SI VITVORIŤ HOCIJAKÍ
BIT. BOLO TAM VELA HRAČIEK.
NA KONCI ZME BOLI AJ V DŽUNGLI.
MOHLI ZME SI UPRATAŤ VLASTNÍ
A VITVORENÍ BIT.
KEĎ ZME ODCHÁDZALI BOLA SOM
SMUTNÁ. BOLO TAM SUPER. IŠLI ZME TAM 3

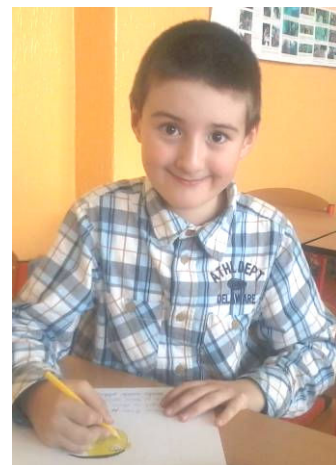


Zina Melicherčíková, 1. G



PÍSA LI SME ROZPRÁVKOVÚ KNIHU

V marci, mesiaci knihy, sme začali robiť knižku. Najprv nám Veronika povedala, čo budeme robiť. Potom sme si sadli na koberec a vyberali názov knižky. Jakub vymyslel názov *Rozprávky za dverami*. Veronika nám povedala, že knihu budú robiť aj prváci aj tretiaci. Urobili sme šesť skupín. Ja som bola v skupine s Klárou a Luckou Palkociovou. Naša rozprávka sa volala *Rozprávková cesta do knižnice*. Bola o tom, že jedno dievčatko, ktoré sa volalo Ema, zažilo veľa dobrodružstiev. Ďalších päť rozprávok sa mi veľmi



páčilo. Najprv sme si rozprávku napísali na cvičný papier, potom sme to prepísali na tvrdý papier a kreslili obrázky. Naučili sme sa text pekne prečítať a nakoniec sme to prezentovali prvákovi a tretiakovi. Prváci mali knižku obrázkovú a text sa naučili naspamäť. Mali knižku o princeznej. A tretiaci mali smiešnu knižku o ich triede. A ak si chcete pozrieť knihy, nájdete ich u našej pani Ingrid v bufete.

Karolína Pavlíková, 2. D

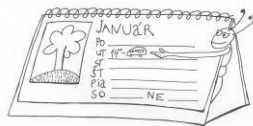
NAPÍSA LI SME KNIHU

V marci sme mali v družine zaujímavú akciu. Každá trieda mala za úlohu napísať knihu svojej triedy. Aj my sme sa s nadšením pustili do práce a začali sme písať našu *triednu knihu*. Písali sme ju aj na vyučovaní, lebo sme písali veľa. Niektorí písali vo dvojiciach, niektorí jednotlivito. Keďže Oliver napísal krásny text o našej triede, rozhodli sme sa, že všetky príbehy budú o len o našej triede.



Nazvali sme ju *Rozprávková trieda Ants*. Dost' dlho sme rozmýšľali, ako to písať tak, aby to bolo zaujímavé. Písali sme vlastne rozprávky o našich akciách – trocha skutočnosti a trocha fantázie. Niektorí písali príbehy z prvého, iní z druhého a ďalší z tretieho ročníka. Šimon N. napísal najdlhší príbeh, s výborným dejom. Potom sme kreslili ilustrácie k našim príbehom. Júlia nakreslila obrázok tušom a vyfarbila ho vodovými farbami. Bol veľmi pekný. Keď sme všetky príbehy dopísali, Vierka si ich prečítala, povedala, že sú veľmi dobré. Mali sme teda príbehy a ilustrácie a mohla vzniknúť kniha. Ivanovi sme naše nádherné príbehy diktovali, on ich prepisoval do počítača. Miro mám dal do počítača ilustrácie, s Vierkou tomu celému dali takú podobu, aby to bolo ako naozajstná kniha.

AKCIE MESIACA



O niekoľko dní sme sa dozvedeli, že každý dostaneme výťahok knihy domov. Bola síce menšia, ale bolo v nej všetko. Veľmi sme sa tešili, že ju ukážeme rodičom. A to si píšete, že sa páčila všetkým! Vierka potom vyrobila jeden originál, ktorý je spolu s prváčkou a druháčkou knižkou na recepcii, kde si ich môžete všetci pozrieť a prečítať.

**Laura Herbecová,
Branislav Hitzinger, 3. A
Thea Matter, 1. G**

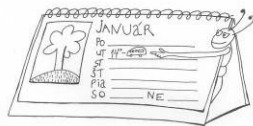
MNE SA KNIH VITVÁRALA
LACHKO. KNIHU SME VITVÁRALI
SPOLU. NIE KAŽDÉMU SA KNIHA
LACHKO VITVÁRALA. NA KNIHE ZME
PRACOVALI ZHRUBA DVA TÝŽDNE.
KNIHU VITVÁRALA ZINA MELICHERČIKOVÁ,
MAŤO HRUŠOVSKÝ, VIKI VARGICOVÁ,
ANDREJ ZOPP, MAŤO MELICHERČÍK,
MICHAL BARIČÁK, OLÍVIA ONDREJČIKOVÁ,
MATÚŠ JONAŠTIK, NINA HABÁNIKOVÁ,
MARIANA HIZINGEROVÁ, SUNNY
STROPIJÁNA, OLIVER MURCÍN,
CHRAPPOVÁ, VLADOČERVENKA, A JA.
KNIHU ZME PREZENTOVALI DRUHÁKOM
PANI RIADITEĽKE TRETIAKOM

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN – OBVDNÉ KOLO



Dňa 23. marca sme sa zúčastnili na recitačnej súťaži Hviezdoslavov Kubín. Našu školu boli reprezentovať víťazi školského kola – dvaja malí a dvaja veľkí. Z prvého stupňa to bol Juraj Krajčík z 2. D a ja, z druhého stupňa to boli Klára Kaminská a Matej Martinák z treidy Idols. Súťažná prehliadka prebiehala v ZŠ Kuliškova. Pravidlá boli rovnaké ako v našej škole. Dievča, ktoré recitovalo ako prvé, malo takú trému, že sa rozplakalo. Porote sa najviac páčil prednes rozprávky O psíkovi a ježkovi. Bolo to o psíkovi, ktorý si pomýlil ježka s kaktusom. Pri vyhlasovaní výsledkov naša škola nezostala zahanbená. Matej Martinák získal vo svojej kategórii 1. miesto. Gratulujeme!

Alena Hanzenová, 3. A



EXKURZIA V ČOKOLÁDOVNI



21. marca sme išli na exkurziu do čokoládovne. Cestovali sme autobusom do Rakúska do Kittsee. Táto továreň bola založená v roku 1949. Založil ju človek, ktorý sa volá Hauswirth. Ľudia, ktorí v nej pracujú, môžu ochutnať čokoládu zadarmo. A koľko chcú. Prechádzali sme veľkou chodbou, kde sme videli ako stroj nalieva čokoládu. Detaily sme pozerali na veľkej obrazovke.

Najprv do formičiek naleje čokoládu, potom to spojí a pošle do chladničky. V nej sa to 40 minút chladí a točí zároveň. Rakúska čokoláda sa vozí až do Číny a do ďalekej Austrálie. Videli sme *náklad'ák*, ktorý preváža čokoládu. Nakoniec sme išli do obchodíka. Tam som mamine a tatovi kúpil čokoládu a sebe pištoľku.



David Bobek, 2. D

Nina

V čokoládovni sa mi páčilo. Páčili sa mi aj stroje na výrobu čokolády. Uvideli sme ako sa vyrába čokoláda. Teta nám pustila krásny film ako vznikla čokoládovňa. Do čokoládovne sme cestovali pol hodiny. bolo to v Rakúsku.

Nina Habániková, 1. G

APRÍL

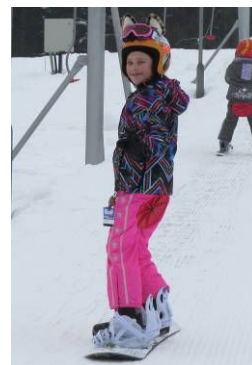
- 4. 4. – Čítanie z knihy, DPOH – 3. A
- 12. 4. – Etická výchova trochu inak – 3. A
- 12. 4. – tvorivé dielne, ÚĽUV – 3. A
- 17. 4. – návšteva divadelného predstavenia Mechúrik – Koščúrik, SND – 2. D
- 23. 4. – Jazykový kvet, Recitačná súťaž v anglickom jazyku, 3. A
- 23. 4. – návšteva Poľnohospodárskeho múzea v Nitre – 3. A
- 24. 4. – turnaj vo florbale O pohár riaditeľky školy, ŠKD – 1. stupeň
- 26. 4. – prezentácia projektu ku Dňu Zeme – 2. D

Viac sa o našich akciách dozviete v ďalšom čísle časopisu Mravenisko.



SNOWBOROVANIE

Od malička som lyžovala. Ale tieto Vianoce som si pod stromčekom našla snowboard. Potešila som sa. Rozhodla som sa ho vyskúšať ešte cez zimné prázdniny. Myslela som si, že to bude ľahké. Po prvom dni som zmenila názor. Ha-ha-ha, hi-hi-hi. Stále som padala. Ale povedala som si, že vydržím. Tréner mi radil, čo mám robiť. Po troch dňoch sa mi začalo dariť. Aj tréner mi povedal, že mi to ide dobre. Na konci prázdnin som už zišla celý svah bez pádu. Snowboardovanie ma baví. Je to super zábava.



Tereza Golianová, 2. D

LEGO

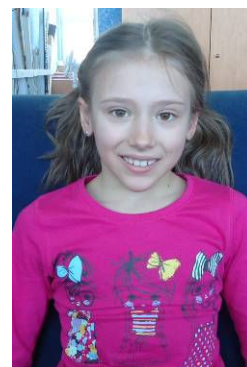


Lego je stavebnica. S legom som sa hrával ako malý. Lego má rôzne názvy. Napríklad Starwars, Dino, City, Indiana Jones a iné. Lego ma baví od 4 rokov. Najviac sa mi páči lego minifigure, lebo som získal aj postavičku Rimana. Z lega sa dá postaviť veľa vecí. Viem stavať aj bez návodu. Robím to podľa vlastnej fantázie. Už som postavil bez návodu aj dom.

Pavol Šťastný, 2. D

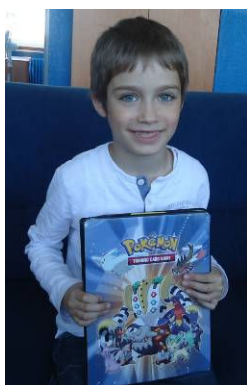
POČÚVANIE PRÍBEHOV V AUTE

Cestou v aute často počúvam príbehy. Niekedy počúvam rozprávky a niekedy biblické príbehy. Z rozprávok mám najradšej Stolček prestri sa a Zlatá priadka, z biblických príbehov O nešikovnom anjelikovi. Počúvam ich hlavne vtedy, keď ideme k babke, lebo cesta trvá veľmi dlho. Nerada spávam a cesta mi počúvaním rýchlejšie ubehne. S bratom sa niekedy hádame, čo budeme počúvať. Nakoniec sa vždy dohodneme, väčšinou ustúpi môj brat. Niektoré príbehy som počula už aj dvadsaťkrát. Mnohé časti viem naspamäť. Stále ma to baví a rozprávku o Zlatej priadke som si začala kresliť.



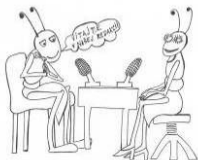
Lucia Simonidesová, 2. D

ZBERATEĽSTVO KARTIČIEK



Pokemóni sú kartičky. Zbieram ich už štyri roky. Dávam ich do škatuľky a do špeciálneho albumu. Spolu ich mám viac ako 100. Zamieňam si ich so spolužiakmi. Delia sa na dobrých a zlých. Dobrí sú napríklad: Regigigas a Pikachu. Zlí sa delia na: Relicanth a Barboach. Medzi najsilnejšie karty patria ixká. Najsilnejší pokemón je Charizard. Najslabší pokemón je Wormadam. Pokemóni sú najlepší.

Róbert Sýkora, 2. D



ROZHOVOR S INGRID

Keď vstúpite do našej školy, je prvá, pri kom sa musíte pristiaviť a oznámiť, čo si želáte. Má vždy upravené vlasy, podá vám presné informácie, vysvetlí, kam máte ísť a ešte sa na vás aj usmeje. Svoju prácu si robí dôsledne, do budovy školy bez jej vedomia neprekíza ani myš. Taká je pani recepčná – Ingrid Brisudová.

Ingrid, ste s Jurajom prví, koho ráno zdravíme, keď prídeme do školy. Poznáš všetky deti našej školy po mene?

Možno sa to tak zdá, ale po mene poznám niekoľko detí, ktoré ma často navštevujú v bufete alebo tie, ktoré niečo vyparalia, alebo niektorých mená poznám len náhodne.

Vyštuovala si školu pre recepčné? Robila si niekedy aj inú prácu?

Školu pre recepčné som nevyštuovala, ani o takej neviem. Ale na to, aby človek mohol robiť túto prácu alebo sa o takúto prácu uchádzať, by mal mať dobré, slušné vystupovanie. Mojm prvým zamestnaním bola práca na útvere obrany. Potom som pracovala ako bezpečnostná referentka a nakoniec som si otvorila obchod so všetkými vecičkami pre deti. Obchodík som mala devätnásť rokov. No osud to zariadil tak, že som sa zamestnala v našej škole.

Koľko rokov teda pracuješ v našej škole? Čo všetko máš na starosti?

V našej škole pracujem od školského roku 2008/2009, teda už štvrtý rok. Podľa toho, čo mám na starosti, hovorím, že som dievča pre všetko. V prvom rade vítam návštevy, zapisujem ich mená do knihy návštev, prijímam telefonické hovory, ktoré podľa potreby prepájam ďalej. Cez prestávky predávam v bufete, keď príde



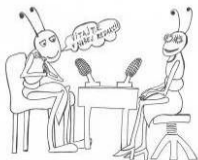
tovar preberám ho a zapisujem do pokladne. Tiež mám na starosti predaj kľúčov, ktoré potrebujete k mliečnemu automatu, ďalej objednávanie mlieka, dobíjanie vašich kreditov a plnenie automatu. Ešte mám na starosti kopírovací stroj na chodbe. A okrem toho robím, čo práve treba, ak treba pomôcť.

Vždy máš dobrú náladu, asi ťa táto práca baví ...

Moja dobrá nálada pomáha mne aj ostaným ľuďom. Veď keď sa usmievame, je deň ako slniečko. Vám sa tiež páči, keď sa na vás usmieva vaša pani učiteľka. Dobrá nálada sa hneď preniesie na ostatných. Práca ma ozaj baví, aj keď sú dni, kedy ste veľmi hluční, akoby s vami čerti šili.

Chodila si rada do školy? Aká si bola žiačka? Aký predmet ťa zaujímal najviac? Čím si chcela byť, keď si bola mladá?

Do školy som chodila rada. Keďže som vyrastala v Starom Meste, navštevovala som veľmi staré školy v historických budovách. Mali svoje čaro. Veľmi rada som kreslila (aj do súťaží) a veľmi rada som mala matematiku. Vo všeobecnosti som sa bála písomiek, srdce mi išlo od trémy vyskočiť. Ale keď som už začala písať, upokojila som sa. Keď som bola



malá, chcela som byť predavačka, učiteľka v materskej škole a naposledy kriminalistka – po vašom detektív. No najviac som chcela byť mamičkou. Splnili sa mi vlastne všetky sny. Pracujem s deťmi v škole, predávam na recepcii, občas „pátram“ po vašich stratených veciach a maminou som tiež, mám dcérku Pavlu.

Aké máš záľuby teraz? Počuli sme, že sa zaujímaš o autá, je to pravda? Aké máš auto?

Mojou najväčšou záľubou je moja záhrada na chalupe a varenie. O autá som sa veľmi nikdy nezaujímal. Až keď som si mala vybrať svoje auto, povedala som len, že si prosím malé bordové. A tak mám malé bordové, vyrobené vo Francúzsku. Háďajte aké.

Rada teda variš, aj nejaké špeciality z iných krajín? Ozaj, aj rada cestuješ?

Veľmi rada varím, vymýšľam nové recepty a rada kombinujem chute. No moji doma majú radi mäso, ja zeleninu, takže je to trošku náročnejšie, aby bolo vždy niečo nové na stole. Čo sa týka cestovania najradšej cestujem po svete prostredníctvom relácii v televízii. Nechce sa už veľmi chodiť na dlhé cesty. Naposledy som bola v Toskánsku a v Egypte. A s vami som predsa nedávno cestovala po svete v školskej jedálni. Podľa vašich slov sa vám to páčilo.

Teraz máš na recepcii na pulte naše tri knihy, ktoré robili všetky triedy prvého stupňa v marci. Páčia sa ti? Ako by si ich zhodnotila?

Vaše knihy sa mi páčia. Môžem porovnať vyspelosť spisovateľov a ilustrátorov z jednotlivých tried. V knihe triedy Gems sú podľa mňa najkrajšie ilustrácie. V knihe triedy Dots vidieť, ako sa deti pasovali s písmenkami. Niektoré stoja ako vojaci v jednom rade, niektoré sa rozutekali na všetky strany. Ale to vôbec nevádi. Z knihy triedy Ants, teda z vašej, som sa dozvedela o živote v triede a kto si ju prečíta, zistí aj to, že autori majú bujnú fantáziu. Veľmi som sa pobavila na príbehu, kde sú priradené k menám zvieratiek mená detí. Je to veľmi výstižné.

Dokázala by si napísať aj ty knihu? O čom by bola?

Možno áno. Keď bola dcéra malá, vymýšľala som jej rozprávky. Takže ak by som mala napísať knihu, asi by to bol príbeh pre deti alebo by som písala zaujímavú kuchársku knihu.

Čítavaš náš časopis? Čo by si odkázala žiakom tejto školy?

Keď sa mi niektoré číslo dostane do rúk, prečítam si ho. Je to zaujímavé čítanie. Naposledy sa mi veľmi páčil rozhovor s pánom Paškom. Ste veľmi kreatívni a vynaliezaví. A čo by som chcela odkázať žiakom? Niekedy mám pocit, že niektoré deti žijú na zámku, lebo po sebe kričia akoby ich do susednej komnaty nebolo počuť. A tohto zlovyku sa nemôžu zbaviť. Treba viac počúvať ako kričať. Skúste sa zamyslieť aj nad tým, čo povedal niekto múdry: Nerob druhým to, čo nechceš, aby tí druhí robili tebe.

***Ďakujeme za rozhovor.
Júlia Moncmanová a David Ormand***



RAFLÉZIA – rastlina s najväčším kvetom



Rafléziu som prvý raz videl na exkurzii vo viedenskej zoo v rámci školy v prírode. Objavil som ju v pavilóne pre papagáje. Raflézia je exotická rastlina. To znamená, že vám v kvetináči alebo v záhrade len tak nevyrastie ☺. Rastie hlavne v strednej a južnej Ázii a to sú pre nás exotické krajiny. Je to veľmi zvláštna rastlina. Je to parazit! Žije si pokojne na iných rastlinách. Nemá listy, ani stonku, ani korene. Je to iba kvet červenej alebo hnedej farby. Pokojne ju môžeme nazvať *veľká smradľavka*, lebo vydáva zápach ako zhnité mäso. Tento zápach priťahuje muchy, ktorými sa živí a zároveň ju takto opelujú. Oplodnené kvety potom vytvárajú v blízkosti hnedé alebo čierne zvláštne mäkké „lopty“ posiate malými semienkami. Kvet raflézie arnoldovej môže mať priemer až 1 meter, čo je mimochodom iba o 35 centimetrov menej ako meriam ja ☺. Je to najväčší a najťažší kvet na svete. Raflézia sa stáva čoraz vzácnejšou, pretože sa mení klíma a rúbu sa lesy ☹.

Šimon Nahálka, 3. A

ČERT MORSKÝ

Čert morský, známy ako goosefish, je veľká škaredá ryba žijúca v pobrežnej oblasti Atlantického oceánu. Žije v rôznych hĺbkach, od plytkých vôd až do hĺbky 1800 metrov. Nepatrí k dobrým plavcom, preto na svoju korisť čaká v štrbinách piesočnatého a bahnitého morského dna. Morský čert má veľkú širokú a plochú hlavu s obrovskou papuľou s dlhými a ostrými zubami. Z chrbtovej plutvy mu vyrastá *anténka*, ktorá slúži ako udica. Dorastá do maximálnej dĺžky 2 metre s hmotnosťou okolo 40 kilogramov. Rovnako, ako mnoho rýb, morský čert je vynikajúca potravinová lahôdka.



Karolína Pavlíková, 2. D

TULIPÁN



Tulipán – *latinský názov tulipa* – patrí do čeľade liliovitých rastlín. Existuje niečo cez 150 druhov tulipánov a mnohé v našich obchodoch ani nenájdete. Vyrastajú z cibulky, tá je ukrytá pod zemou. Je to vytrvalá rastlina s jednoduchými dlhými listami, rovného typu. Rastlina listov veľmi nemá, dva až tri si drží pri svojej hlavnej stonke, z ktorej vychádza farebný kvet ukrývajúci rozmnožovacie a peľové ústrojenstvo pod lupienkami. Kvety samotné sú celkom veľké, výrazné a práve pre túto výraznosť, mohutnosť ale aj krásu sú tak obľúbené. Lupienkov je okolo 6 v dvoch radoch. Vnútri sa ukrývajú tyčinky v dvoch radoch a je ich taktiež 6. Kvet má aj malý plod. Tulipány sa rozmnožujú cibulkami. Celá rastlina má jeden kvet na jednu stonku. Hovorí sa, že Holandsko je krajina tulipánov. V Holandsku sa pestujú tulipány rôznych farieb a tvarov, napr. papagájové tulipány so zaujímavými kučeravými lupienkami. Cibulky tulipánov sa sadia na jeseň, aby na jar mohli vyrásť krásne farebné tulipány. My sme v našej záhrade posadili viac ako 100 cibuliek tulipánov. Už sa teším kedy vyrastú!!! Sú to vznešené a veľmi elegantné kvety. Patria medzi moje najobľúbenejšie kvety.

Emma Sekulová, 3. A

A VŠELIČO INÉ



Prvácke práce z hodiny informatiky, bez jazykovej korektúry ☺

Ja som bola v muzeu, a som videla veleribinu kostru a videla som žraloka. Videla som aj žirafu. Sunny Stroppiana

Ja som bola na Tomkoch na chate a ma višibali a oblali naša kamaratka Renáta pišť'la. Olívia Ondreičková

ja som si vyšibal 20 euro. Od starkej som si višibal perník a kindervaice. Od mami som si vyšibal päť kindervaiec a veľké. prázdniny boli dobré. teším sa na budúci rok. Oliver Murcín

Mi sme boli na chate. Mala som sa dobre. Moju maminu obliali vedrom z vodov. Môj ocko našiel slepúcha volali sme ho Janko. Krmili sme ho mravcami mravce mu nechutili. Našli sme aj mloka. Nina

Volám sa Viki. Tato má pekné vajká na šybačku. Mama bola doma. Tomáš a Filip boli doma. Mám dobrú kamošku ktorá sa volá Ela. Prázdniny boli dobré. Viki.

*Tatino oblial mna, maminu a moju sestru Lindu. Potom nás višibal. Dali zme mu dvoch veľkých zajacou. Potom zme išli ližovat. Bola tam zábava. Bola tam zima. Zinka Melicherčíková
Ja som si vyšibal 33€. Ja a môj brat zme si vyšibali 66€. Ja som skoro stále pozeral futbal. Michal. Baričák*

Na šibačku som bol u babki. Nazbieral som strašne veľa vaičok. Vladko

Na veľkú noc ma braňo a tato vyšibali. Mama navrhla aby sme sa išli skryť pod perinu, ale tato a braňo nás našli a ostriekali a vyšibali a mojej sestre sisi strekli do ucha. Marianka. Hitzingerová

Ahoj na veľkú noc. Na veľkú noc som si višibal 20 evro. Andrej Zopp

Ahoj mami a tati, na veľkú noc ma tatinko oblial vodov a voňavkov a višibal ma. Mali zme návštevu a smrlamívi voňvkami. Ahojte. Hanka Chrappová.

Ja som si vyšibal 36€. Boli sme v hoteli v každý večer a vždycky prišiel Káčer Donalt. V hoteli pred reštauraciou sme pondelok šibali. Mat'ko Hrušovský.

Velkonočné sviatki sa mi veľmi páčili. Višibal som si až 31€. Veľmi sa mi páčila aj turistika na Hainburgsky hrad. Višli zme až na vrchol Hainburgskeho hradu. Keď zme prišli hore tak zme sa začali hrat. Museli zme prejsť 159 schodou. Matúš Jonašík

Na veľkú noc ma višybal tatino, dedo druhý, dedo prvý, bratranec druhý, bratranec prvý. Tatino dostal za šibačku maľovanú kraslicu a čokoládového zajačika. Theuška Matter.

Ja som si višibal čokoládoveho zajačika a vajička, dokonca aj cukríky. Mat'ko Melicherčík

Tatino oblial mna, mamina moju sestru Lindu. Potom nás višibal. Dali zme mu dvoch veľkých zajacou. Potom zme išli ližovat. Bola tam zábava. Bola tam zima. Zinka Melicherčíková

MALÍ SPISOVATELIA



Alenka Hamernová, 3.A